

5671 rep. c. a. 1850 ad viam Latinam prope Pontem Soleratum in regione q. d. *i Campani* in fundo Capicacco, extat Colle Calcaria (*frazione di Rocca d'Arce*) in aedibus rusticis Ludovici Germani pro stipite portae.

D · M
C · IVLIO · SO
TERICHO · F ·
C · N · LIB · ET
5 COLLEG · VEN
ATOR · SACER
DEAN ·
LVSTRI · III

Fridericus Grossi Arcensis misit descriptam.

3 TERICH · O · F ·, 4 LIV ·, 5 COLLEG ·, 7 DEANI traduntur.

D(is) m(anibus) C. Iulio Sotericho f(ilio) G(ai) n(ostr)i lib(erti) et colleg(ium) venator(um) sacerdotum Dean[e] lustri (tertii).

5672 Rocca d' Arce.

C · ALLI · Q · I · VERVS

Garruccius dedit Philippo Lanciae Roccadarcensi una cum n. 5674.

5673 cippus. Sub Arce in regione q. d. Colle Oliva in fundo defuncti Nicolai Grossi.

V
L · DOTIVS
L · L · ANTIO
CHVS
5 · DOTIA
I V C V N D A
ANTIOCHI · L
IN F · P · XVII

Descripti.

5674 [= 4379] prope Rocca d' Arce regione Frajoli NOT. *Nella cantonata della casa rurale di D. Enrico Margarita in contrada Fraioli SCAFI. Mihi narrarunt extare in aed. Iosephi Frajoli Aniceti f. qui dicitur Carrara.*

FLAVONIAE · Q · F
POLLAE
GALLIONERVUM
MATRI

Notarjanni p. 175 a Paschale Lancia; Grossi Arce p. 154; Scafi Santopadre (1871) p. 194.

4 FLAVONIA ... F Not., FLAVIONALOF Scafi. — 3 CALLIONERVUM Scafi.

5675 Arce in angulo ecclesiae S. Mariae.

LOTRIA · SEX · L
VICIA sic

Descripti.

5676 prope Santopadre *in una cantonata della casa di D. Giacinto Sera in contrada Casalena o Farneto.*

Q · MVNATI P F
COR
HISTRI

Bened. Scafi not. stor. di Santopadre (1871) p. 193.

5677 [= 4400] Arce in ecclesia parochiali.

L · OCTAVIO · L · F · ROM
OCTAVIAE · L · L · QVARTAE
VIVIT

Recognovi post Philippium et Brunnium. Cayro Fregelli p. 102; Grossi Arce p. 152.

LXXI. ARPINVUM (*Arpino*). *Tribu Cornelii.*

Arpinates (Arpinos dicunt Varro de r. r. 1, 8, 2 et Martialis 40, 19, 18) Volscos (Iuvenalis 8, 245; schol. Bob. ad Cic. pro Sulla p. 363) olim sub suis regibus fuisse Tullianis sectatoribus (Suetonio apud Hieronymum a. Abr. 1912: *Cicero . . . ex regio Vulscorum genere*; Silio 8, 406; Plutarchus Cic. 1: οἱ δὲ εἰς Τύλλον Ἀττιον ἀνάγουσι τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους βασιλεύσαντα . . . ἐν Οὐδολούσκοις) vix recte creditur. Societatem Arpinates fecisse cum Romanis ante a. 449 colligitur ex annalibus, qui Arpinum a Samnitibus captum Romanos hoc anno scribunt recepisse (Diodorus 20, 90: οἱ ὑπατοι τῶν συμμαχίδων πόλεων τὰς ἀλούσας ἀνεκτήσαντο Σώραν, Ἀρπίναν — al. Ἀρπίνας — καὶ Σερεννίαν; Livius 9, 44: eo anno Sora Arpinum Cesennia recepta ab Samnitibus). Biennio post a. 451 Arpinatis civitas data est (Liv. 10, 1), sine suffragio scilicet; id enim adsecuti sunt lege Valeria a. u. c. 566 una cum Fundanis et Formianis censi ab eo inde tempore in tribu Cornelii (Liv. 38, 36). Eo tempore praefectura fuit (Festus p. 233), postea, nimirum post bellum Italicum, municipium (Cicero pro Planc. 8; de leg. 2, 3, 6; ad fam. 13, 14, 12; schol. Bob. l. c.). Rectos esse Arpinates a tribus aedilibus solis Cicero ait ad fam. 13, 14: *constituendi municipii causa hoc anno aedilem mecum fieri volui et fratris filium et M. Caesum . . . is enim magistratus in nostro municipio nec alias ullus creari solet, confirmaruntque tituli n. 5679, 5682 (cf. n. 5680, 5681).* Similiter ordinata esse duo municipia una cum Arpino plena civitate donata lege Valeria cum infra demonstratur simus, praeterea vero nusquam terni aediles summum locum in re publica obtineant (nam quae praeter has una quod sciā solos aediles pro summis magistratibus habuit Peltuinatum, binos annuos creavit¹⁾), redit haec constitutio omnino ad ipsam legem Valeriam. Scilicet praefectorum sive rerum publicarum earum, quae civitatem quidem, sed sine suffragio accepissent, condicio admodum diversa fuit: praefectus sane iure dicundo a praetore populo Romano creatus in omnes mittebatur, sed magistratibus suis civitates aliae carebant,

aliae ita utebantur, ut summum magistratum retinerent iure dicundo et ipsum scilicet in levioribus causis. Utramque conditionem Campani optime illustrant, hoc loco constituti ante bellum Hannibalicum, post id illo. Fundani autem et Formiani et Arpinates ante legem Valeriam latam medio loco videntur fuisse, ut quattuorviris iure dicundo carerent, aediles tamen crearent eosque fortasse non binos, sed ternos, scilicet ut ita ad quattuorviratum quam proxime accederent. Civitatem adepti magistratum antiquum videntur retinuisse potestate tantum mutata, scilicet ut iuris dictionem eam, quae municipiorum plenam civitatem Romanam adsecutorum quattuorviris eo tempore lege concedebatur, in his aediles exercerent. — Praeterea constitutio Arpinatum ignoratur, nisi quod decuriones extrema certe aetate liberae rei publicae *senatus* vocabulo inveniuntur usi (n. 5579, 5582) et apud Ciceronem ad fam. 13, 14, 12 mentio fit fundorum vectigalium, quos Arpinatum res publica in Gallia tum possidebat. Nominatur Arpinum saepissime propter C. Marium et M. Tullium Ciceronem inde oriundos, propter ipsam rem publicam vix umquam, id quod non solum inde explicatur, quod fuit extra vias consulares, sed quod mature cecidit. Nam territorii pars magna ablata sit necesse est constituta re publica Cereatinorum (v. p. 564), et tituli ita deficiunt, ut demptis iis qui sunt aetatis Ciceronianae ex ipso oppido vix ulli remaneant. *Collegium venatorum sacerdotum Deanae lustri tertii* novimus ex titulo Arcensi n. 5674, domesticum tamen magis, scilicet familiae C. Iulii Soterichi, quam publicum, ibidemque villam habuisse Q. Vibium Auctorem civem Soranum opulentum efficitur ex n. 5670.

Ad territorium quod attinet, Fabrateriam versus supra p. 555 diximus Santopadre et Arce oppida olim Arpinatum pertica comprehensa fuisse videri. Atina Arpino finitima (Cicero pro Planc. 9, 22) quin sibi vindicaverit superiorem vallem fluvii Melis, dubitari non potest. Contra Soram versus utramque ripam Liris ad Fibrenum usque Arpinatum aliquando fuisse, sinistram tamen aetate imperatoria Cereatinorum factam esse in capitibus quae sequuntur ostendemus.

Inscriptiones Arpinates habemus alias a MANVTIO, alias a SMETIO et HOARIO; diligentius vero lapides investigavit primus Ferdinandus

¹⁾ Vol IX p. 324. Propter tres viros Cirtenses vide quae exposui vol. VIII p. 618.